

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 28. februar 2006
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2004-1531-36
Sagsbeh.: BRA
Fil-navn: Dokument 6

Besvarelse af spørgsmål nr. 33 (L 111), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 23. februar 2006

Spørgsmål 33:

"Med henvisning til bemærkningerne til lovforslagets § 59, hvoraf det fremgår, at fysioterapeuters virksomhedsområde omfatter undersøgelse, analyse, funktionsdiagnostik, behandling, evaluering samt dokumentation og kvalitetssikring med henblik på at udvikle, styrke, opretholde og genskabe optimal bevægelses- og funktionsevne hos mennesker med henblik på at fremme sundhed og livskvalitet samt forebygge funktionstab og begrænsninger hos det enkelte menneske, bedes ministeren oplyse, om han er enig i, at det fortsat skal være gældende i det danske sundhedsvæsen, at sygebehandling baseres på regelret diagnose? Vil ministeren på den baggrund og af hensyn til patientsikkerheden oplyse, hvem der fremover har ansvaret for den egentlige diagnosticering?"

Svar:

Hver gruppe af autoriserede sundhedspersoner har et virksomhedsområde, inden for hvilket de pågældende selvstændigt kan udøve de funktioner, de er uddannet til.

En fysioterapeuts virksomhedsområde er beskrevet i lovforslaget bemærkninger, og gengivet i spørgsmålet. I besvarelsen af spørgsmål 7 er beskrevet, at fysioterapeuter uddannes til selvstændigt at undersøge og udrede patienter med symptomer fra og lidelser i bevægeapparatet. Det fremgår af uddannelsens studieordning, at der undervises i klinisk ræsonnering og beslutningstagen, og at de studerende skal kunne undersøge, foretage analyse, stille funktionsdiagnostik og have kundskab om differential diagnostik, herunder viden om, hvad der hører under og udenfor fysioterapeuters virksomhedsområde. Der undervises i patologi, i symptomatologi, indikationer og kontraindikationer for fysioterapi.

En fysioterapeut er selvstændigt ansvarlig for undersøgelser af den beskrevne art. Falder et tilfælde uden for fysioterapeuters virksomhedsområde, skal vedkommende henvise til en læge eller en anden relevant sundhedsperson. En læge er ansvarlig for den diagnostiske virksomhed, som pågældende udøver. En tilsvarende ansvarsfordeling gælder også f.eks. i forholdet kiropraktor/læge og jordemoder/læge.

Det bemærkes til slut, at bestemmelserne om lægehenvi-
sing og –ordina-
tion til sygebehandling hos fysioterapeut eller ergoterapeut stammer fra
1968, hvor de pågældende to faggrupper optrådte som medhjælp for læ-
gerne. Siden er uddannelserne blevet gennemgribende ændret, jf. besva-
relsen af spørgsmål 7. Opgivelse af kravet om lægehenvi-
sing og –ordina-
tion har derfor karakter af normalisering af forholdene for disse to faggrup-
per, så deres status i autorisationsmæssig henseende bliver ligestillet med
de øvrige autoriserede sundhedspersoners.